

10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑ' (Η' ΛΟΥΚΑ)

Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ
Κουάρτου ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα (α' αἰ.). Ὀρέστου μάρτυρος τοῦ
Τυανέως († 304). Ἀρσενίου ὀσίου τοῦ Καππαδόκου († 1924).

Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν ι'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
την προ γο νι κην α πο φα σιν α πο ρ ρι ι ψα σαι
τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ε σκυ λευ
ται ο θα να τος η γε ρ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω
στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει
σα ρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ πε ρ η μων
κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το
πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω
ων

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις
ἽΟτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ᾠ̣ Δι - Θ

A να βλε ψασαι του τα φου την ει σο δον και
 την φλο γα του Αγ γε λου μη φε ρουσαι αι μυ ρο φο
 ροι συν τρο μω ε ξι στα ντο λε γσσαι α ρα ε κλα
 πη ο τω λη στη α νοι ξασ πα ρα δει σον α ρα η γε
 ρθη ο και προ πα θς κη ρυ ξασ την ε γερ σιν α λη
 θως α νε στη Χρι στος ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε
 χων ζω ην και α να στα σιν

Ἦχος Δι

Δόξα.

E κου σι α σου ου βου λη Σταυ ρον υ πε μει νας Σω
 τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι ε θεν το θνη
 τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε νον
 ο θεν δεσ μεν θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα να τος
 δει νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το και οι εν Α δη
 α παν τες ε κραυ γα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει
 σου Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της

με νωνειςτους αι ω ω ω ω νας

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κα τε πλα γη Ι ω σηφ το υ περ φυ σιν θε ω
ρων και ε λαμ βα νε εν εις νουν τον ε πι πο κον υ ε
τον εν τη α σπο ρω συ λ η ψει σου Θε ε ο το ο ο κε
βα τον εν πυ ρι α κα τα φλε κτον ραβ δον Α α
ρων την βλα στη η σα α σαν και μαρ τυ ρων ο μνη
στω ρ σου και φυ υ υ λα ξ τοις ι ε ρευ σιν ε κραυ γα α ζε
Παρ θε ε νος τι ι ι κτει και με ε τα το ο ο κον πα
λιν με νει Παρ θε ε ε ε νος

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ

Ανε στης ως α θα να τος α πο του Α δου Σω
τηρ συ νη γει ρας τον κο σμον σου τη Α να στα σει τη
ση Χρι στε ο Θε ος η μων ε θραυ σας ε νι σχυ ι του
θα να του το κρα τος ε δει ξας ε λε η μον την Α
να στα σιν πα σι δι ο σε και δο ξα ζο μεν μο νε φι

λανθρω πε

Ἦχος Δι

Δόξα.

Εκ των ανωκαατελωντων υψωματων Γαβρι
ηλ και τη πετρα προσελθων ενθα η πετρα της ζω
ης λευχειμων ανεκραυγαζεταις κλαιου ου ου
σαις πανσασθε υμεις της θρηνωδους κραυγης εχου
σαι αι το ευσυμπααθηη τον ον γαρ ζητει τε
κλαιου ουσαι θαρσει τε ως αληθως εξεγηη γεερ
ται αι δι ο ο βο α α α τε τοις Α α πο στο ο ο
λοις ο τι ανεστη ο Κυ υ ρι ος

Και νυν. Θεοτοκίον.

Κατεπλαγησαν Αγνη παντες Αγ γελων οι χο
ροι το μυστηριον της σης κυοφοριας το
φρικτον πως οτα παντα συνεχων νευματιμο ο
ονω αγκαλαις ως βροτος ταις σαις συνεχεται και
δεχεται αρχην ο προαιωωνι ος και γα

λου χει ται συ μπα σαν ο τρε φων πνο ην α φα τω χρη στο
 ο τη η τι και σε ε ως ο ο ον τως Θε ου ου Μη τε ε
 ε ρα ευ φη μου ντες δο ξα α α α ζου σι

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Των α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη
 ο ρω ω ων σε ε εν νε ε κροι οις λο γι σθε

ε ε ε ντα τα θα να τα δε Σω ω ω τερ την
 ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ

τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ
 α δα παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τι τα μυ ρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Λι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον

προστο μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ σ σ σ σαι

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα τε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μω ρων

ελ θυ υ υ υ υ σαι ^υ ₂₂ προς το μνη η μα οθ Σω

ω ω ω τερ ^υ ₉ ε νη χον το αγ γε ε ε λθ προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε νθ ^υ ₂₂ τι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε ^υ ₉ ως Θε ος γαρ

ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος ^υ ₉

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι ^υ ₉

Π ρο σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τσ τσ

Υι ο ο ο ον τε ^υ ₂₂ και αι τω ω Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα ^υ ₉ την Α γι αντρι α α α δα εν μι

α τη ου σι ι ι ι α ^υ ₂₂ συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τεσ το Α α γι ος Α γι

ος ^υ ₉ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε ^υ ₉

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τς αι ω ω

ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην ^υ ₉

Ζ ω ο δο την τε κθ υ υ σα τον Α δαμ α

μαρ τι ι ι ι ασ ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε
 ε ε ε νε χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι
 λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω
 η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ
 σσ σαρ κω θει εις Θε ος και α αν θρω πος

A λλη λυ ι α A λλη λυ ι α A
 λλη λυ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε
 ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λυ ι α A λλη λυ ι α A
 λλη λυ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε
 ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̄ϛ Κε Ϝ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σ
T ων A γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τϷ θα να α
τϷ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϷ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϷ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τϷ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϷ

Αι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σϷ θρη νο λο γϷσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νϷ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ ς εν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Προ σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρ α ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω ναςτων
αι ω νων α μην <sup>υ
9</sup>

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας <sup>υ
9</sup> χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχεσ ρευ σαν τα
ζω ης <sup>ν'
22</sup> ι θυ νε προς ταυ την δε <sup>υ
9</sup> ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρωω πος <sup>υ
9</sup>

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α <sup>ν'
22</sup> Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος <sup>υ
9</sup> (δισ)

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α <sup>ν'
22</sup> Α λλη
λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος <sup>υ
9</sup>

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ΄.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ἀντίφωνον Α

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη ϵ χ αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου ϵ χ

Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ

με νοι ϵ χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ϵ χ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ϵ χ

Α γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται ϵ χ

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυνε ται ϵ χ τη Τρι α

δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως ϵ χ

Ἀντίφωνον Β

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α

θους ψυ χης μου ϵ χ κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην τα

θει εια σου ω ω τα

Επι τον Κυριον ελπιιδα πας τις κεκτη

μενος υψηλοτερος εστι παντων των λυπουουν

των

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι Και νυν και αι καιεις τους αιωνας τον αι

ωνων αμην

Αγιω Πνευματι αναβλυυζει τα της χα

αριτος ρειθρα αρδευοντα α πασαν την κτι

ισιν προς ζωογονιαν

Ἀντίφωνον Γ

Ηκαρδια μου προς σε Λογε υψωθητω και

ου δεν θελξει με των του κοοσμου τερπνων προς χα

μαιζηλιαν

Επι την μητερα αυτου ως εχειτιστοργην

επιτω Κυριω θερμοτερον φιλτρον χρεωστου

μεν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος

θε ω ρι ας και σο φι ας παν τα γαρ εν του τω τα

πα τρω α δογ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει

Προκείμενον.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ

τρω σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα

τος σου

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ

τρω σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα

τος σου

Στίχος: Ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ τρω
 σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα το
 ο ος σου ου ου ου

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον
Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως
 τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
 ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Ι'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κα' 1-14).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς
 αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος·
 ἐφανερώσε δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ
 λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας,

καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωίας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδία, μὴ τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο· ἦν γὰρ γυμνός· καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἤλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσοῦτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν σὺ τίς εἶ, εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἤλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σ^Δ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρω των σ⁶ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ⁶

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μ^Δ και α πο της α μαρ τι ας μ⁶ κα θα ρισον
με⁶

Οτι την α νο μι αν μ^Δ ε γω γι νω σκω^Δ και
η α μαρ τι α μ⁶ ε νω πι ον μ⁶ ε στι δι α παν
τος^Δ

Σοι μονω η η μαρ τον^Δ και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ^Δ ε ποι οι η σα^Δ ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σ^Δ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε⁶

Ιδ⁶ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην^Δ και εν
α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μ⁶

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε ε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

I δε ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σε ς ς ε δη λω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι
Ὁ ἀ' χορός.

E ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με
να

A πο σρεψον το προσωπον σα απο των α
μαρτιων μη και πασαςτας ανομινας με εξαλει
ψον

K αρδιανκαθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις
μη

M η απορριψης με απο τσ προσωπα σα και
το Πνευμα σα το αγιον μη αντανελης απε
μη

A ποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σα και πνευματι ηγεμονικωστηριξον
με

Δ ιδαξω ανομουςτας οδς σα και ασε
βεις επι σε επιστρεψσι

P υσαι με εξαιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριιας μη αγαλλιασεται η γλωσσα μη την

δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το

στομαμα να γγει την αινεσινσθ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Ηυσιατω θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμενην και τεταπεινωμενην

ο θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκιασθ

την Σιων και οικοδομηθητω τα τειχη Ιερσ

σαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ

νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα

Τοτε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον

σμοσχος και ελεησον με ο θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταις των Αποστολών πρεσβείαις ἐλεήμονε

ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐγκλημάτων

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-

νων Ἀμήν. Ταις τῆς Θεοτοκοῦ πρεσβείαις ἐλε-

ήμονε ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐγκλημα-

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ἐξαλειψόντο ἀνομήματα

Ανάστας ὁ Ἰησοῦς ἀποτομή κα-

θῶς προειπὼν ἐδώκεν ἡμῖν τὴν αἰωνίον

ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ

Πνεύματι ἁγίῳ καὶ ἐκπορευομένῳ

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Και νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μη

Ανα στας ο Ι η σης α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου.

Ὤδῃ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Υψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδῃ δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οἷ ἢ ἀκροστιχίς·

Θεηγόρους Μαθητὰς ὑμῶν συντόμως. Ἰωσήφ.

Ὤδῃ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεῖοι πεφυκότες Μαθηταί, τοῦ σαρκωθέντος δι' οἶκτον Θεοῦ ἡμῶν, τοῦτον δυσωπήσατε, ἀμαρτιῶν δωρήσασθαι συγχώρησιν, τοῖς ἐπιτελοῦσιν, ὑμῶν τὴν μνήμην μακάριοι.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐσοπτρα Θεοῦ φωτοειδῆ, χωρητικὰ τῶν αὐτοῦ διαδόσεων, ὠφθητε μακάριοι, πᾶσι πιστοῖς ἀγαθοδότης νέμοντες, τὰς σωτηριώδεις, αὐγὰς θεόπται Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡύγασαν τοῖς πᾶσι φωτισμόν, ἀπαυγασμάτων πηγὰς ἀρυσάμενοι, Ἔραστος καὶ Τέρτιος, καὶ Ὀλυμπᾶς Ῥοδίων καὶ Σωσίπατρος, ἅμα τῷ Κουάρτῳ, οὓς εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον τῇ σῆ, κυοφορία Παρθένε ἀνέπλασας· Λόγον γὰρ ἐκύησας, τὸν τοῦ Πατρὸς σάρκα θνητὴν φορέσαντα,

καὶ ἀθανασίας, ὁδοὺς ἡμῖν ὑποδείξαντα.

**Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Τοὺς σοὺς, Ὁρέστα Μάρτυς, ἄθλους αἰνέσω.
ᾠδὴ α΄. ᾠχος β΄. Δεῦτε λαοί.**

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς θεϊκαῖς, καταστραπτόμενος πάντοτε, μαρμαρυγαῖς πανεύφημε, τὴν φωτοφόρον σου, ἑορτὴν τοὺς τιμῶντας, καταύγασον, καὶ σκότους δεινῶν ἀπάλλαξον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τοῦ Χριστοῦ, θεῖός σε πόθος ἐξέκαυσε, καὶ δυνατὸν εἰργάσατο, τὴν εὐκατάπρηστον, καταφλέγοντα ὕλην, τῆς εἰδωλομανίας, Μάρτυς πανάριστε.

Δόξα.

Υπομονῇ, καὶ καρτερίᾳ διήλεγξας, τοὺς παρανόμους σέβειν σε, καταναγκάζοντας, Ἀθλοφόρε Ὁρέστα, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ἄψυχα ξόανα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ, τὸ καθαρῶτατον σκῆνωμα, καθικετεύω Ἄχραντε, τὴν σπιλωθεϊσάν μου, ἡδοναῖς ἀκαθάρτοις, καθάρισον καρδίαν, τῇ μεσιτείᾳ σου.

**ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.
ᾠχος δ΄. Ὁ εἰρμός.**

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέματαί, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγηρται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Τῶν Ἀποστόλων. ᾠχος α΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ λόγον ὡς λύχνον νοητόν, προφέροντες Ἀπόστολοι, θεοπειθῶς τὴν πᾶσαν κτίσιν διήλθετε, τὸ ταύτης σκότος ἀποδιώκοντες, καὶ υἱοὺς δεικνύοντες, τοῦ φωτὸς ἐν χάριτι, τοὺς νυκτὶ ἀγνωσίας δουλεύοντας.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥημάτων ὑμῶν προφητικῶς, εἰς πᾶσαν ἐξελέλυθε, τὴν οἰκουμένην φθόγγος σωτήριος, καὶ ἡ τῶν ἔργων λαμπρὰ ἐπίδειξις, πᾶσαν γῆν ἐπέδραμε, ψυχὰς μεταπλάττουσα, θεηγόροι Κυρίου Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἰκῆσαν ψυχαῖς ὑμῶν σοφοί, τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, θεοειδεῖς διόλου εἰργάσατο· ἐντεῦθεν κόσμον περιερχόμενοι, ναοὺς κατεστρέψατε, τῶν εἰδώλων χάριτι, καὶ Θεῷ ἐκκλησίας ἐδείμασθε.

Θεοτοκίον.

Υἱὸν τοῦ Πατρὸς μονογενῆ, ἀμήτορα τὸ πρότερον, ἐκ σοῦ τεχθέντα γνόντες ἀπάτορα, Θεοῦ Μητέρα ὁμολογοῦμέν σε, ἀπαθῶς κυήσασαν, καὶ Παρθένον μείνασαν, ὑπὲρ λόγον Μαρία Θεόνομφε.

Τοῦ Μάρτυρος. ᾠχος β΄.

Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σθενούμενος, δυνάμει τοῦ Παρακλήτου, παρέστης τῷ δικάζοντι παρανόμως, καὶ τοῦτον τῇ τῶν λόγων σου δυναστείᾳ, παμμάκαρ ἡσχυνας, καὶ ψάλλων ἔλεγες, ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ λόγος σου, τῷ βίῳ λελαμπρυσμένος, ὁ βίος σου τῷ λόγῳ πεπυρσευμένος, πολλοὺς πρὸς φῶς μετήγαγον εὐσεβείας, Μάρτυς πολυάθλε, μεθ' ὧν καὶ ἔψαλλες, ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Δόξα.

Υψούμενον, τὸν ἄνομον ἀπονοία, κατέρραξας ἀνδρεία καὶ καρτερία· ὑψώθης δὲ πρὸς Κύριον Ἀθλοφόρε, Ὁρέστα ἔνδοξε, καὶ ψάλλων ἔλεγες, ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Συνέλαβες, ἐν μήτρᾳ σου Θεομητορ, τὸν Πλάστην σου καὶ Κύριον τῶν ἀπάντων, καὶ τοῦτον ἀπεκύησας ὑπὲρ λόγον, σάρκα γενόμενον· διό σοι κράζομεν, ὡς οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλήν σου Δέσποινα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου. Τῶν Ἀποστόλων.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐράστου Ὀλυμπᾶ, Σωσιπάτρου Τερτίου, Ῥοδίωνος ὁμοῦ, καὶ Κουάρτου τὴν μνήμην, συμφώνως τιμήσωμεν, πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζοντες· Θεῖοι Κήρυκες, καὶ ὑπηρέται τοῦ Λόγου, τὰς

φυχὰς ἡμῶν, αἰωνιζούσης βασάνου, εὐχαῖς ὑμῶν ῥύσασθε.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν τῶν μελῶν ἀποκοπὴν καρτερήσας, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν χαλεπὴν τιμωρίαν, μαρτυρικῶς ἠγώνισαι πανόλβιε· στέφος ἀνεπλέξω δέ, ἀφθαρσίας παμμάκαρ, θρόνῳ παριστάμενος, τῆς Ἁγίας Τριάδος· ἦν ἐκδυσώπει ῥύσασθαι κακῶν, Μάρτυς Ὁρέστα, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAGEARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, *καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾶ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταῖος Θεὸς *καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάρχου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου. (α' αἰ.)

Στίχ. Εἰς τὸν Ὀλυμπᾶν.

Λάμψας Ὀλυμπᾶς ἡλίου λαμπροῦ δίκην,

Ὀλυμπον οἰκεῖ σὺν Ἀποστόλοις ἅμα.

Εἰς τὸν Ῥοδίωνα.

Ῥόδον νοητὸν ὦν σαφῶς ὁ Ῥοδίων,

Εἴφει τρυγηθεῖς, πάλιν ἀνθεῖ ἐν πόλῳ.

Εἰς τὸν Ἐραστον.

Ἐρῶν Ἐραστος μανικῶς τοῦ Κυρίου,

Σύνεστιν αὐτῷ καὶ χαρὰν χαίρει ξένην.

Εἰς τὸν Σωσίπατρον.

Ὁ Σωσίπατρος πατρικὴν δείξας σχέσιν,
Πολλοὺς προσῆξε τῷ Θεῷ σεσωσμένους.

Εἰς τὸν Κούαρτον.

Ἄρτον Θεοῦ τὸν ζῶντα Κούαρτος θύων,
Καὶ τὴν ψυχὴν ἔθυσε λοιπὸν τῷ Λόγῳ.

Εἰς τὸν Τέρτιον.

Ἵπογραφεὺς σὺ τῶν λόγων τῶν τοῦ Παύλου,
Ἐγὼ δὲ σός, Τέρτιε, συγγραφεὺς νέος.

Εἰς τοὺς ἕξ ὁμοῦ.

Ἐξάδα μυστῶν τοῦ Λόγου ὑμῶ λόγοις,
Λόγῳ βροτοῦς λύσαντας ἕξ ἀλογίας.

Ἐξὰς Ἀποστολέων δεκάτη βίον ἐξεπέρησεν.

Οὗτοί εἰσιν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα· καὶ οἱ μὲν Ὀλυμπᾶς καὶ Ῥοδίῳν, ἀκολουθοῦντες τῷ ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ, ἀμφοτέρῳ ἐν Ῥώμῃ τῇ πόλει, ὑπὸ Νέρωνος τὰς κεφαλὰς ἀπετημήθησαν. Ὁ δὲ Σωσίπατρος, οὗτινος πρὸς Ῥωμαίους γράφων ὁ ἅγιος Παῦλος ἐν ἐπιστολῇ μέμνηται, Ἐπίσκοπος Ἰκονίου γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη· καὶ πολλὰ ἐστὶν εὐρεῖν πολλαχοῦ τὸν Ἀπόστολον μεμνημένον αὐτοῦ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. Ὁ δὲ Ἑραστός, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὁ μακάριος Παῦλος, οἰκονόμος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας γεγωνὸς καὶ μετὰ ταῦτα Ἐπίσκοπος Πανεάδος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη. Ὁ δὲ Κούαρτος, Ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ γενόμενος, καὶ πολλὰ παθὼν ὑπὲρ εὐσεβείας καὶ πλείστους τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρέψας ἐπὶ Κύριον, ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δημητρίου, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας. (†256)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ὁρέστου. (†304)

Στίχ. Ἀθλητικῶν, Ὁρέστα, σῶν ἵππασμάτων,

Νικητικὰ βραβεῖα πολλὰ προσδόκα.

Οὗτος ὁ ἅγιος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Τυάνων, χώρας Καππαδοκίας. Ὁμολογῶν δὲ τὸν Χριστόν, ἐκρατήθη παρὰ Μαξιμίνου ἡγεμόνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ· καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἀλλὰ παρῶρησά τὸν Χριστόν Θεὸν ὁμολογῶν, τύπτεται μετὰ ῥάβδων ἰσχυρῶς τοσοῦτον, ὥστε τὰ ἔγκατα τῶν σπλάγγνων αὐτοῦ ἀποσπασθῆναι καὶ φαίνεσθαι ἔξωθεν. Καὶ μετὰ τοῦτο ἀπήχθη εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων· τοῦ δὲ ἐμφυσήσαντος εἰς τὰ εἴδωλα, ἐγένοντο παραχρῆμα ὡσεὶ κονιορτός. Εἶτα παρεδόθη τῇ φυλακῇ, καὶ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας, παρέστη τῷ βήματι τοῦ Μαξιμίνου· καὶ πάλιν ἀναγκασθεὶς θῦσαι καὶ μὴ πεισθεὶς, ἥλοις μακροῖς ἐτροπήθη τοὺς ἀστραγάλους· καὶ προσδεθεὶς ἀγρίῳ ἵππῳ, μετὰ ἀλύσεων ἐλαυνομένῳ βία πολλῇ, καὶ ἐλκυσθεὶς μίλλια εἰκοσιτέσσαρα ἀπὸ τῆς πόλεως Τυάνων, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Καλλιόπιος καὶ Νίρος ξίφει τελειοῦνται, καὶ ὁ ἅγιος Μάρτυς Ὁρίων, ζῶν ἐμβληθεὶς τῇ γῆ τελειοῦται.

Στίχ. Εἴφει τράχηλον, Καλλιόπιε, κλίνας,
Κάλλος θεωρεῖς ἀκλινῶς Θεοῦ Λόγου.

Ἵπῆρξεν ἡμῖν ἡ κεφαλὴ σου, Νίρε,
Θείου κεφαλῆ Μάρτυρος διὰ ξίφους.

Κὰν ζῶν ἐβλήθη Μάρτυς εἰς γῆν Ὁρίων,
Ἵπὲρ τὸν Ὁρίωνα λάμπει τοῦ πόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μίλου Ἐπισκόπου Σούσων, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ Ἀβορσάμ (Ἐβόρη) πρεσβυτέρου καὶ Σεναιὶ (Σεβόη) διακόνου. (~†341)

Στίχ. Ἐκτειναν ἐχθροὶ σὺν δυσὶ μύσταις Μίλον,
Σφαγῆ μὲν αὐτόν, τοὺς δὲ μύστας τοῖς λίθοις.

Οὗτος ὁ ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Μίλος, ἐν μιᾷ πόλει τῶν Περσῶν τεχθεὶς καὶ βαπτισθεὶς, τὰ ἱερὰ γράμματα ἐξεμάνθανε. Μέλλοντα δὲ αὐτὸν στρατευθῆναι τῷ ἐκείσῃ βασιλεῖ, εἰς ἡλικίαν ἐλάσαντα, ὀπτασία διεκώλυσε τοῦτον νυκτερινῇ καὶ φοβερᾷ· καὶ ἔκτοτε ἐν παρθενίᾳ ἦν καὶ ἀσκήσει, ἐξιλεούμενος τὸν Θεὸν ὑπὲρ τε ἑαυτοῦ καὶ παντὸς τοῦ γένους αὐτοῦ. Καταλιπὼν δὲ τὴν πόλιν αὐτοῦ μετὰ χρόνους τινάς, γέγονε Μοναχός· καὶ οἰκῆσας ἐν ᾧ τόπῳ ὁ Προφήτης Δανιὴλ τὰς ὀπτασίας ἐώρακεν, ἀξιούται τῆς ἐπισκοπῆς τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας, διὰ χειρὸς Γενναδίου Ἐπισκόπου, Ὁμολογητοῦ καὶ Μάρτυρος γενομένου. Καὶ πολλὰ κοπιᾶσας ἐκεῖ ὁ Ἅγιος, ἐλέγχων καὶ ἔργοις καὶ λόγοις τοὺς ἀνομοῦντας, εἶτα τυπτόμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ διωκόμενος, ὡς ἔγνω τούτους ἀδιορθώτους, προκηρύξας αὐτοῖς τὴν μέλλουσαν ἐπελθεῖν αὐτοῖς ἐκ Θεοῦ ὀργήν, ἀνεχώρησεν.

Ἦδη δὲ τριμηνιαίου παραδραμόντος καιροῦ, καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς πόλεως αὐτοῦ, ἐξ ἁμαρτίας τινός, θυμῷ περιπεσόντων βασιλικῶ, τὴν μὲν πόλιν ὁ βασιλεύς, στρατιώτας ἀποστείλας μετὰ τριακοσίων ἐλεφάντων, τελείως κατέστρεψε, τοὺς δὲ ταύτης οἰκῆτορας, ἀπέκτεινεν ἐν μαχαίρᾳ. Ὁ δὲ Ἅγιος, καταλαβὼν τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀπῆλθε πρὸς Ἀμμώνιον, μαθητὴν τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου· καὶ ποιήσας ἐκεῖ χρόνους δύο, ὑπέστρεψεν ἐν Περσίδι. Ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν αὐτόν, ἦλθε πρὸς Μοναχόν τινα, σπήλαιον οἰκοῦντα· καὶ ἰδὼν δράκοντα φοβερόν, εἰσιόντα ἐν ᾧ ἦν σπηλαίῳ, τριάκοντα δύο πήχεων ὄντα, λέγει πρὸς αὐτόν· Ἐφθασε, δράκων, ἐπὶ σὲ ἡ ῥομφαία τοῦ Κυρίου· καὶ ὡς εἶπε, τὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ σφραγίδα δεξάμενος ὁ δράκων καὶ φυσηθεὶς, διεῤῥάγη.

Ὁ δὲ Ἅγιος, ἀπελθὼν ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, ὠκοδόμησεν ἐκκλησίαν, εἰς συγγνώμην τοῦ ἀπειθήσαντος λαοῦ, καὶ πικρῷ θανάτῳ τοῦ ζῆν ἀπαλλαγέντος. Καὶ χρόνον ἐκείσῃ ἱκανὸν διαβιβάσας, εἰς τὴν Κτησιφῶντα πόλιν ἀφίκετο· ἐν ἣ καὶ σύνοδον εὐρῶν Ἐπισκόπων, ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐλέγχων τὸν Ἐπίσκοπον, δι' ὃν καὶ ἡ σύνοδος γέγονε. Τοῦ δέ, ἐξευτελίζοντος τὸν Ἅγιον καὶ μυκτηρίζοντος καὶ τοῖς αὐτοῦ προβλήμασιν ἐπὶ πάντων ἐγκαυχωμένου, ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν, «Ἐπειδὴ ἀδιόρθωτος, φησί, μένων, ἀλαζονεὺς γαυριῶν κατὰ τῶν τοῦ Κυρίου μου Ἀρχιερέων, οὓς ἐπισυνῆψε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἤδη ἔφθασεν ἐπὶ σὲ ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου, ἡμίξηρόν σε ἀποκαθιστῶσα ἐπὶ χρόνοις πλείστοις, ἐφ' ᾧ διὰ σοῦ καὶ τοὺς λοιποὺς σωφρονισθῆναι». Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, σκηπτὸς ἐξ οὐρανοῦ κατελθὼν ἀπὸ βροντῆς φρικώδους, ὡς εἶδος ἀστραπῆς, ἡμίξηρον αὐτόν εἰργάσατο καὶ ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ χρόνους δώδεκα ἡμίξηρος. Καὶ μετὰ ταῦτα τὴν πόλιν ἐκείνην λιπὼν, πάλιν εἰς ἑτέραν πόλιν ἀφίκετο.

Ὁ γοῦν ἄρχων τῆς πόλεως, χαλεπῇ μαστιζόμενος νόσῳ ἐπὶ χρόνοις δυσὶ, τὴν τούτου παρουσίαν μαθὼν, μηνύσας, ἰκέτευεν ἀφικέσθαι πρὸς αὐτόν, εὐχῆς μεταδοῦναι καὶ ἐπισκέφασθαι νοσοῦντα δεινῶς. Καὶ ὡς κατήγγειλε τὴν ἄφιξιν ὁ ἀποσταλεὶς, ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· «Ἀπελθε, φησὶν, εἰπέ τῷ ἀποστείλαντί σε ἀσθενεῖ μεγάλη τῆ φωνῆ· Τάδε ὁ Ἐπίσκοπος σοὶ δηλοῖ· Ἐν

τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐγὼ κηρύττω ὁ ἀνάξιος καὶ εὐτελής, ἀποβαλοῦ πᾶσαν περιέχουσάν σε νόσον, καὶ περιζωσάμενος τὴν ὀσφύν σου, ἔλθῃ τοῖς ποσὶ σου περιπατῶν, καὶ ὄψομαί σε». Τοῦ δὲ ἀπελθόντος καὶ εἰρηκότος αὐτῷ κατὰ τὸν τοῦ Ἁγίου λόγον, ὁ ἄρχων ἀναρρώσθεις καὶ ἐνδυναμωθεὶς, ὡς μηδοτιοῦν λείψανον τοῦ δεινοῦ νοσήματος περιφέρων, ἀπῆλθε πρὸς τὸν Ἅγιον, οἰκείους βαδίζων ποσίν· οὗ τοῖς τιμίους ἑαυτὸν προσρίψας ἴχνεσιν, ἀμφοτέραις χερσὶν ἐπιβαλλόμενος, ἐκυλινδοῦτο καὶ κατησπάζετο, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, τῷ οὕτως αὐτὸν δοξάσαντι. Τοῦτο τὸ παράδοξον θαῦμα πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο.

Ἐκεῖσε καὶ δαίμονας ἀπήλασεν ὁ Ἅγιος οὐκ ὀλίγους· καὶ γυναῖκα, κλινήρη οὖσαν ἐπὶ χρόνοις ἐννέα παρειμένην, τῆς χειρὸς κρατήσας ἀνίστησιν ὑγιῆ· καὶ ἀδίκως τινὰ παρ' ἐτέρου ὑφαιρούμενον καὶ τὴν ἀδικίαν δι' ὄρκου καταφρονητικῶς διαβεβαιούμενον καὶ τοὺς λόγους τοῦ Ἁγίου παρ' οὐδὲν θέμενον, διὰ προσευχῆς τὴν τοῦ Γιεζῆ λέπραν καθ' ὅλου τοῦ σώματος σχεῖν παρεσκεύασεν, εἰς διόρθωσιν τῶν πολλῶν. Ὡς ἐκ τούτου πλῆθος οὐκ ὀλίγον τῆς πόλεως προσελθεῖν τῷ Ἁγίῳ καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀνακαλεῖσθαι· καὶ ἕτερα σημεῖα ἐν διαφόροις τόποις οὐκ ὀλίγα ἐποίησεν. Ἄλλ' ὁ Βασιλίσκος τούτων ἀκούσας, μετεστείλατο τὸν Ἅγιον· καὶ παραστήσας σὺν τοῖς δυοῖ μαθηταῖς αὐτοῦ, ὡς εἶδε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτῶν ἀκλινή καὶ ἀσάλευτον, πάμπολλα εἰς αὐτοὺς πρότερον δεινὰ ἐνδειξάμενος, αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ τὸ ἴδιον ξίφος σπασάμενος, βάλλει κατὰ τοῦ στήθους τὸν Ἅγιον· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Βασιλίσκου, τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ συναιρόμενος, βάλλει καὶ αὐτὸς τὸν Ἅγιον κατὰ τῆς καρδίας. Ὁ δὲ τοῦ Κυρίου Ἀθλητῆς, ἔτι ἐμπνέων· «Ἐπειδὴ συνεφωνήσατε, φησίν, ἀναίτιον ὄντα με ἀποκτεῖναι, αὔριον ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ἐκ χειρὸς ἀλλήλων τὸ αἷμα ὑμῶν ἐκχυθήσεται καὶ ἡ μήτηρ ὑμῶν ἄτεκνος ἔσται». Καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ. Καὶ τοὺς δύο μαθητὰς αὐτοῦ, εἰς δύο βουνοὺς ἀναγαγὼν ὁ δυσσεβῆς Βασιλίσκος, τοῖς λίθοις συνέχωσε. Τῇ δὲ ἐξῆς ἐξεληθὼν ὁ δυσσεβῆς καὶ ὁ αὐτοῦ ἀσελφὸς εἰς θήραν, οὐδὲν λογισάμενοι τὸ τοῦ Ἁγίου πρόρρημα, ἔλαφον εὐμεγέθη καταφθάσαντες μονώτατοι, ἐξ ἑκατέρου μέρους αὐτῆς εὐρεθέντες, ἀφηῖκαν τὰς λόγχας κατ' αὐτῆς· αἱ δέ, ὡς ῥοίζω τινὶ κατ' αὐτῶν ἐλθοῦσαι, ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἐμπεπήγασιν. Καὶ οὕτω τὰς ψυχὰς αὐτῶν βιαίως ἀπορῥήξαντες, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν. Οἱ δὲ ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες ὑπὸ τῶν πιστῶν κηδευθέντες, τὴν ἀτελεύτητον καὶ αἰδίων ζωῆς ζωήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου ἐπισκόπου Ταρακίνης.

Στίχ. Βίου διαστάς, οὗ βραχὺς τις ὁ δρόμος,

Τὸν πρὸς πόλον Μαρτίνος ἔδραμε δρόμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Νόννου ἐπισκόπου Ἡλιουπόλεως, τοῦ κατηχήσαντος τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν.

(†471)

Στίχ. Ὅλος γέμων ἦν γνώσεως Θεοῦ Νόννος,

Εἰς καλὸν εἰδὼς καὶ τὰ χεῖρονα τρέπειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων δέκα Μαρτύρων, Καλλινίου, Ἰμερίου, Διασήμου, Θεοδώρου, Στεφάνου, Πέτρου, Παύλου, Θεοδώρου, Ἰωάννου καὶ Ἰωάννου, τῶν ἐκ Γάζης καὶ ἐν

Ἱεροσολύμοις ἀθλησάντων. (†638)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοστηρίκτου τοῦ ἐν Συμβόλοις, εἰς Ὀλυμπον Βιθυνίας. (ἡ' αἰ.)

Στίχ. Θεοστήρικτος τὸν Θεὸν στήσας βάσιν,

ᾧ ὄντως θεοστήρικτος ἔργοις ὠράθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Καππαδόκου, κοιμηθέντος ἐν ἔτει ,αϞϞδ' (1924).

Στίχ. Ἀσκήσει Ἀρσένιε Χριστὸν δοξάσας

Δόξης κατηξίωσαι τῆς ὑπὲρ λόγον.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ νεοφανὴς ἐν Ἁγίοις Πατράσιν, ὥρμητο ἐξ Ἀνατολῆς, γεννηθεὶς ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Ἐλευθερίου καὶ Βαρβάρας τὴν κλησιν, ἐν ἔτει χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ, ἐν τινι χωρίῳ ἐγγὺς τῆς Καισαρείας, Φάρασα κοινῶς λεγομένῳ.

Κάτοχος γενόμενος τῆς ἐγκυκλίου παιδείας, καὶ ἀγαπήσας ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας τὸν Κύριον, ἠκολούθησεν αὐτῷ, φθάσας τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας. Περιβληθεὶς τὸ σχῆμα τῶν Μοναχῶν ἐν τῇ ἐκεῖσε Μονῇ τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἔλαβε τὸ ὄνομα Ἀρσένιος, ἀντὶ Θεοδώρου, οὗ πρότερον ἐκαλεῖτο· ἐνθεν συντονωτάτη ὑποβέβληται ἀσκήσει, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ δάκρυσι καὶ ἀενάοις προσευχαῖς σχολάζων, καὶ κατατήκων λαμπρύνων τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. Ὅθεν ὁ Κύριος, ἀμειβόμενος τοὺς κόπους αὐτοῦ, δέδωκεν αὐτῷ πλουσίαν τὴν χάριν τῶν θαυμάτων· πολλοὺς γὰρ ἀσθενοῦντας ἰάσατο, καὶ δαιμονῶντας τῆς μάστιγος ἐρρύσατο, πιστοῖς καὶ ἀπίστοις προσεφαπλῶν τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον. Καὶ ἐν Σιών ἱερουργῶν σὺν ἄλλοις ἱερεῦσιν (εἶχε γὰρ λαβῶν τὸ τῆς ἱερωσύνης χάρισμα) ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, διαδοθείσης ἐν αὐτῷ τῆς ἔνδοθεν αὐτοῦ χάριτος καὶ λαμπρότητος.

Ὅσιως καὶ ἀμέμπτως διανύων τὴν ζωὴν, καὶ περιφανῆς καὶ αἰδέσιμος ταῖς κατ' ἀρετὴν προκοπαῖς καὶ ἐπιδόσεσι γεγονώς, παρεγένετο ἐν Ἑλλάδι σὺν πᾶσι τοῖς ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ Χριστιανοῖς, ἐν ἔτει ,αϞϞδ' (1924) κατὰ μῆνα Αὐγούστου, ἀνταλλαγῆς καὶ μετοικεσίας γενομένης, καὶ ἐγκατεστάθη ἐν τῇ νήσῳ Κερκύρα, ἐνθα μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας, μικρὸν νοσήσας, καὶ προειπὼν τὸν ἑαυτοῦ θάνατον, μετέστη πρὸς τὰς οὐρανίους καὶ αἰωνίους μονάς, τὸ ὀγδοηκοστὸν καὶ τρίτον ἄγων τῆς ἡλικίας ἔτος, τῇ ι' Νοεμβρίου μηνός, τοῦ σωτηρίου ἔτους ,αϞϞδ' (1924).

Παρεληλυθότων δὲ τριάκοντα καὶ τεσσάρων ἐτῶν, ἐγένετο ἡ ἀνακομιδὴ τῶν τιμίων αὐτοῦ λειψάνων, ἅτινα καὶ κατετέθησαν ἐν τῇ Γυναικεῖᾳ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, τῇ οὔσῃ ἐγγὺς τῆς Σουρωτῆς Θεσσαλονίκης.

Ἦν δὲ ὁ Ὅσιος κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος, τῇ ἡλικίᾳ εἰς ὕψος ἐκτεινόμενος· τῇ ὄψει ἰσχνός, τῇ συντόνῳ ἀσκήσει· εἶχε τρίχωμα δασύ, ὠσαύτως καὶ ὀφρῦς, τὴν δὲ γενειάδα καθικνουμένην ἄχρι τοῦ στήθους· ὀφθαλμοὺς μεγάλους, καὶ μέτωπον εὐρύ, τοῖς δὲ τρόποις ἦν σύννους καὶ αὐστηρός, οἶονεὶ «ὄρων τὸν ἀόρατον» κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐφραὶμ τοῦ ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Οὐνίας.

Στίχ. Θεὸν τὸν Χριστὸν Ἐφραὶμ ὁμολογήσας,

Αὐτῷ ἠνώθη δι' ὄν ἔπαθε πλεῖστα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κωνσταντίνου-Κάχι

τοῦ Ἰβηρος, μεγάλου πρίγκιπος τοῦ Κάρτλι. (†852)

Στίχ. Σὺν βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ Μάρτυς Ἰβηρ,

Τῷ παμβασιλεῖ Χριστῷ συμβασιλεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Πρόβου ἀ΄, Ϛ΄ ἐπισκόπου Ῥαβέννης. (~†175)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τιβερίου, Μοδέστου καὶ Φλωρεντίας, ἐν Ἀγάθῃ (Agde) τῆς νοτίου Γαλλίας ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἀθλησάντων. (†303)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μονίτορος (Monitor), ἰβ΄ ἐπισκόπου Ὁρλεάνης, τοῦ ὁμολογητοῦ. (~†490)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐπισκόπου Ἄεδου (Áed mac Brice), μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἰλλαδάνου (Illadan) ἐν Ράθλιχεν (Rathlihen) Ὁφφαλίας (Offaly) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†589)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐλέθου (Elaeth) τοῦ τὸ πρῶτον βασιλέως ἐν Βρεττανίᾳ, εἶτα συμμαστοῦ τοῦ ἁγίου Σειριόλου (Seiriol) ἐν Ἀγγλεσέῃ (Anglesey) τῆς Οὐαλίας. (Ϛ΄ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰούστου (Justus), δ΄ ἐπισκόπου Καντερβουρίας, τοῦ ὁμολογητοῦ. (†634)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀδελίνου (Adelin), μοναχοῦ καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς ἐν Ἀγίῳ Καλέτῳ (Saint-Calais), εἶτα ἐπισκόπου ἐν Σαγιένσῃ (Séez) τῆς Γαλλίας. (~†910)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου Γουερεμβάλδου (Guerembaldus), μοναχοῦ ἐν Χιρσάου (Hirschau) τῆς Γερμανίας, ὅστις διὰ ταπείνωσιν ἠρνήσατο αὐτὸν ἐπίσκοπον Σπείρας (Spire) καταστήναι. (†965)

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου (πρὸ τῶν Εἰσοδίων).

Ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ψάλλονται αἱ Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου μετὰ παραλλαγῶν.

Ἦχος $\frac{\text{ζ}}{\text{α}}$ Βου ξ

ὠδὴ ἀ΄

A^{B8} νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι

ζων και α σωγη θε μενος ταυτηστην ει σοδον

ὠδὴ γ'

Τους σου ους υ μνο λο γης θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον καν τη σε
πτη ει σο δω σα στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

Την α νε ξι χνι α ζον θει αν βλ ην της
εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σα τς υ ψι
στς ο ο προ φητης Αβ βα κμ κα τα νο ων ε
κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σα Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

Εξε στη τα συμ πα ντα εν τη σε πτη ει
σο δω σα συ υ γα αρ α παι ρο γα με Παρ θε ε
νε ε εν δον ει ση ηλ θες εν τω να ω ω τς
θε ς ως περ κα θα ρω τα τος να ος πα σι
τοι οις υ μνθ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς

σα

ὠδὴ ε'

Τ^{Πα} ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τετας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ο^{Ββ} υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α παι λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ροντες ε ψαλ
 λον ^{Πα} Υ περ υ μνη η τε ^{Ββ} ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π^{Ββ} αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω
 ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε

νος ^M την ^{Δι} οι κ^α με νην α πα σαν ^Δ α γει ρει
 ψα ^{Πα} αλ λ^α ς ^Δ σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ ^{B^β} γα ^Δ και υ πε ρυ ψου ου τε ^Δ εις παν τας τ^ας αι
 ω ω να α α α ^ε ας ^χ

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 ^χ ^{B^β}
 Με γα λυ νει η ψυ χη μ^α τον Κυ ρι ον ^ε
 και η γαλ λι α σε το πνευ μα μ^α ε πι τω ^ε
 Θε ω ω τω ω σω τη ρι μ^α
T ^{B^β}
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τω^ς των Σε ρα φειμ ^ε την α δι
 α φθο ο ρω^ς Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τω^ς Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^ε

2 ^χ ^{B^β}
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δ^α λη^ς αυ τ^α ^ε ι δ^α γαρ α πο τ^α νυν μα
 κα ρι ^χ ς ^ε σι με πα σαι αι γε νε αι ^ε

T^{B8} ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ^ε την αδι
αφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν^ε

3 ^χ **Ο**τι εποιησε μοι μεγαλεια ο
δυνατος^ε και αγιον το ονομα αυτου^ε και
το ελεος αυτου εις γενεαν και γενε
αν^χ τοις φοβουμενοις αυτον^ε

T^{B8} ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ^ε την αδι
αφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν^ε

4 ^χ **Ε**ποιησε κρατος εν βραχιονι αυτου^ε
διεσκορπισεν υπερηφανα^ε διανοι
ακαρδιων αυτων^ε

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

5 ^χ **K**^{B8} α θει λε δυ να στα σα πο θρονων⁷ και υ υ
ψω σε^Δ τα πει ν8 ρς⁶ πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων⁷ και πλ8 τ8 ρν τας ε ξα πε στει λε κε
ν8 ρς⁶

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν⁶ την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

6 ^χ **A**^{B8} ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
μνη σθη ναι ε λε ρς⁶ κα θως ε λα λη σε προς
τ8ς πα τε ρας η μων⁶ τω Α βρα^χ αμ^Δ και τω σπερ⁶

μα τι αυ τϵ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δα χϵ με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρϵ σα τα ι ε
ρα ει σο δι α της Θε ο μη η το ο ρος
και βο α α α α τω χαι ρις πα αμ μα κα ρι
σε Θε ο το κε α γνη α ει πα ρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τα

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι
Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ι'.

Ἦχος Βου-θ

Τι βε ρι α α δος θα α λασ σα συν παι αι
σι Ζε ε βε δαι αι ου Να θα να η ηλ τω
Πε ε τρωτε συν δυ υ σιν α αλλοις πα α λαι και Θω
μαν ει χε ε προς α α γραν οι Χρι στῶ τη η προ
στα α ξει εν δε ξι οι οισ χα λα α σαν τες
πλη θος ειλ κο ον ι χθυ υ ων ον Πε τρος γνῶ ῶ
ῶ ῶς προς αυ τον εν η χε το οι οισ το τρι ι
τον φα νεις και α αρ τον ε ε δει ξε και
ι ι χθυν ε επ ανθρα α κων

Θεοτοχίον.

Τον α να στα αν τα Κυ υ ρι ον τρι η με

ρον ε εκ τῶ τα α φῶ Παρ θε νε κα αθ ι
 κε ε τευ ε υ περ των σε ε υ μνη δν των και
 πο θω μα κα ρι ζο ον των σε γαρ ε χο ο μεν
 πα αν τες κα τα φυ γη ην σω τη η ρι ον
 και με ε σι τι ιν προς τῶ των κλη ρος γαρ σο ο ο ο
 ος και οι κε ται πε λο μεν θε ε ο το ο
 κε και προς την ση ην αν τι ι λη ψιν α παν
 τες α α φορω ω μεν

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος 4 Πα φ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προ ε
 ε πει υ μνοος τω θε ε ε ω ω
Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α

α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε
α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
του σοι προε επει υ μνοος τω Θεε ω ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον
δοξα αυτη εσται πασι τοις οσι οισ αυτου

Ο Σταυρον υπομεινας και θανατον και α
ναστας εκ των νεκρων παντοδυναμε Κυριε δο
ξαζομεν σου την αναστασιν

Αι νειτε τον Θεον εν τοις Αγιοις αυ
του αι νειτε αυτον εν στερεω ματι
της δυναμεως αυτου

Εν τω Σταυρω σου Χριστε της αρχαιας κατα
ρας ηλευθερωσας ημας και εν τω θανατω σου
τον την φυσιν ημων τυραννησαντα διαβο
λον κατηργησας εν δε τη εγερσει σου χαρας τα
παντα επληρωσας διοβωμεν σοι ο

α να στας εκτων νε κρων Κυ ρι ε δο ξασοι

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος

της με γα λω συ νησαι του

Τ ω σω Σταυρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γησον η μας

ε πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υσαι η μας των

πα γιδων του εχ θρου ο α να στας εκτων νε κρων α

να στησον η μας πε στον τας τη α μαρ τι ι α εκ

τει νας την χει ρα σου φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη προ

σβει α των Α γι ων σου

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι

νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Τ ων πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρισθεις μο νο γε

νε ες Λο γε του Θε ου ηλ θες ε πι γης δι α φι

λαν θρω πι αν αν θρω πος γε νο μενος α τρε ε πτωσ

και Σταυ ρον και θα να τον υ πε μει νας σα ρ κι ο α

παθῆς τῆς Θεοτιᾶς ἀνάστασδε ἐκ νεκρῶν ἅθ
νάσι ἀνπαρεσχέσω γένει τῶν ἀνθρώπων ὡς
μονος πάντοδυναμος

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τρυμπανοῖς καὶ χοροῖς
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανοῖς

Θανάτον κατέδεδωκεν σαρκίῃ μιν ἅθ
νάσι ἀναστῆς ὁ σῶστηρ καὶ ἐν ταφῶν
ῆσας ἵνα ἡμᾶς ἀγαθῶν ἐλευθερώσῃ
σὺν ἀνάστασιν αὐτῶν πάντων ὡς ἀνθρώπος
ἀλλ' ἀνάστασιν ὡς Θεός διὰ τοῦ τοβώ
ω μὲν ὁδοῦ ὁδοῦ τα Κυριε μόνε φιλαν

θρώπων

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἐψαλμοῖς
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ
σαπνοῖς ἵνα νεύσῃ αὐτὸν Κύριον

Πετραῖς ἐσχίσθησαν ὡς τῆς ὁδοῦ ἐν τῷ κρά

νι ι ω ο Σταυρο ος σου ε πα γη ε φρι ξαν Α δου
πυ λω ροι ο τε εν τω μνη μει ει ω ως θνη το ος
κα τε τε θης και γαρ του θα να του κα ταρ γησαστην
ι σχυν τοις τε θνε ω σι πα σιν αφ θαρ σι ι αν πα
ρε εσχεσ τη α ναστα σει σου Σω τηρ ζω ο δο τα
Κυ ρι ε δο ξασοι

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη
των σου εις τε λος

Ε πε θυ μησαν γυ ναι κες ι δειν σου την α να
στα σιν Χρι στε ο Θε ος ηλ θε προ λα βου σα Μα ρι α
η Μα γδα λη νη ευ ρε τον λι θον α πο κυ λι σθεντα
του μνη μα τος και τον Αγ γε λον κα θε ζο με νον
και λε γοντα τι ζη τει ει τε τον ζω ντα με τα των νε
κρων α νε στη ως Θε ος ι να σω ση τα συμ παντα

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δια μου δι η γη σομαι πα αν τα τα

θαν μα σι α σου

Που εστιν Ι η σους ον ε λο γι σασθεφυ λα

α ατ τειν ει ει πα τε Ι ου δαι οι που εστιν

ον ε θη κα τε εν τω μνη μα τι τον λι θον σφρα γι σαν

τες δο τε τον νε κρον οι την ζω ην αρ νη σα με ε νοι

δο τε τον τα φε εν τα α η πι στευ σα τε τω α να

στα ντι καν υμεις σι γη ση η τε του Κυ ρι ου την ε

γε ρσιν οι λι ι θοι κε κρα ξο νται μα λι στα ο α

πο κυ λι σθει εις εκ του μνη μα τος με γα σου το

ε λε ος με γα το μν στη ρι ον της οι κο νο μι ας

σου Σω τηρ ημων δο ξασοι

Δόξα. Ἐωθινὸν Γ.

Ἦχος Πα

Πα
ιε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

M^{Πα} ε τα την εις Α α α δου ου κα θο ο δο ον^{Νη}
^{Δι} και την εκ νε κρων α να α στα α α σιν^{Πα} α
 θυ μου ντες ως ει ει κο ο ο ο ος ε πι ι
 τω ω χω ρι σμω ω ω ω ω Σου ου^{Δι} Χρι στε ε
^{Πα} οι οι οι μα α θη η η ται προς ερ γα σι ι
 ι ι α α α αν ε ε τρα α α α πη η η η σαν
 και πα α α λιν πλοι οι οι οι α και αι δι ι κτυ υ
^{Πα} υ υ α και α α γρα ου ου δα α α μου^Π αλ
 λα συ υ Σω ω ω τερ ε εμ φα νι ι σθεις ως Δε σπο
^{Δι} της πα α αν των δε^{Δι} ξι οι οις τα α δι κτυ υ α^Δ
^{Πα} κε λε ε ε ευ ει εις βα α α λειν^{Δι} και ην ο
 λο γος ε ε ερ γο ον ε ε ευ θυς και πλη η
 η η η η η η η η η η η η θο ος των ι χθυ
 υ ω ων πο ο ο λυ και δει ει ει ει πνο ον
^{Νη} ξε ε ε νον ε τοι οι μον^{Δι} ε ε ε ε ε ε εν
^{Πα} γη η η ου με τα σχο ο ο ον τω ων το τε

σου ου ου των μα α θη η η των και η μας
 νουν νο η η τως κα τα ξι ι ω σο ο ον ε ε εν
 τρου φη η η σαι φι λαν θρω ω ω πε Κυ υ υ
 ρι ι ι ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δια γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ♯ ρ̣ Βου ς

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως ^{Δ ρ̣} δο ξα εν υ
ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν
δο κι ι α ^{ε ς}

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^{Δ ρ̣} προ σκυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^{Δ ρ̣} δι
α την με γα α λην σου δο ο ξαν ^{ε ς}

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
παν το κρα τορ ^{ε ς} Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες ^{Δ ρ̣} Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα ^{ε ς}

Κ υ ρι ε ο Θε ος ^{Δ ρ̣} ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του
κο οσμου ^{ε ς} ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ι ας του κο οσμου ^{ε ς}

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ^{Δ ρ̣} ο κα θη με

νοσ εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα σ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα σου εις τους αι ω να σ α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου ^{ε (τρεις)}
^{7x}

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ^Δ
^{δλ} ε γω ει πα Κυ ρι ι ε

ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι

η μαρ το ον σοι ^ε
^{7x}

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με

^Δ
^{δλ} του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει ο

θε ο ο σμου ^ε
^{7x}

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ
^{δλ} εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φω ως ^ε
^{7x}

Πα ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι ι σε ^ε
^{7x}

Αγι ος ο Θε ος ^Δ
^{δλ} Α γι ος Ι σχυ ρος ^Δ
^{δλ} Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^{ε (τρεις)}
^{7x}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ
^{δλ} και α γι ω Πνευ μα

τι ^ε
^{7x}

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἄσματικόν.

Α α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος Α α γι
ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι ι ος Α α θα α
α α να α α α τος ε ε λε η σο ον η η μα α
α α ας

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν
α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω της
ζω ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα
να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε
ο ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν και γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταν ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τῶ Ἀ γι ῶ Πνε υ μα τι ἑ σω σον ἡ μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι - θ.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ
γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
την προ γο νι κην α πο φα σιν α πο ρ ρι ι ψα σαι
τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
ται ο θα να τος η γε ρ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ
γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
την προ γο νι κην α πο φα σιν α πο ρ ρι ι ψα σαι
τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ

ται ο θανατος η γεθη Χριστος ο Θεος δω

ρου μενος τω κοσμωτο μεγα ελεος ⁶

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. ^Δ

Tο φαιδρον της Α να στα σεως κη ρυ γμαεκ του Αγ

γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι ⁶ και

την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα σαι

τοις Α πο στο λοις κω χω μεναι ε λε γον ⁶ ε σκυ λευ

ται ο θανατος η γεθη Χριστος ο Θεος δω

ρου μενος τω κοσμωτο μεγα ε λε ο ο ος ^Δ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω

μεν Χρι στω ω ω ω ω ⁷ σω σον η μα ας Υι ε ε

Θε ου ^Δ ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

⁷
ων ^Δ

ὁ β' χορός:

Ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Δι' ς

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμαεκ του Αγ
γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι
τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ε σκυ λευ
ται ο θα να τος η γε ρ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμωτο με γα ε λε ος

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πδ' Γα ρ

Αγι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ασ η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

(ἀπὸ ἡ' ἕως κέ' πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Θ

Ο κα θα ρω τα α τος να ος τς Σω τη ρος η
πο λυ τι μη η τος πα στας και Παρ θε νος το ι ε
ρον θη σου ρι σμα της δο ξης τς Θε ου ση με ρον
ει σα γε ε ται εν τω οι κω Κυ ρι ου την χα ριν
συν ει σα γς σα την εν πνευ μα τι θει ω ην
α νυ μνσιν Α γγε λοι Θε σ αυ τη υ παρ χει σκη
νη ε πσ ρα νι ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Γι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπὸ Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο ο

ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΚΑ΄ ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ργ΄).

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος Βου

Ὡς ἐμεγαλύνθη τα εεργασα Κυρι

ε παντα εν σοφια εποιησας

Ευλογει η ψυχη μου τον Κυριον

Κυριε ο Θεος μου εμεγαλυνθης σφοδρα

Ὡς ἐμεγαλύνθη τα εεργασα Κυρι

ε παντα εν σοφια εποιησας

Ἦ τω ηδοξα Κυριου εις τας αιωνας

ευφρανθησεται Κυριος επι τοις εργοις αυτου

Ὡς ἐμεγαλύνθη τα εεργασα Κυρι

ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σα α α α α ας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(β' 16-20).

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

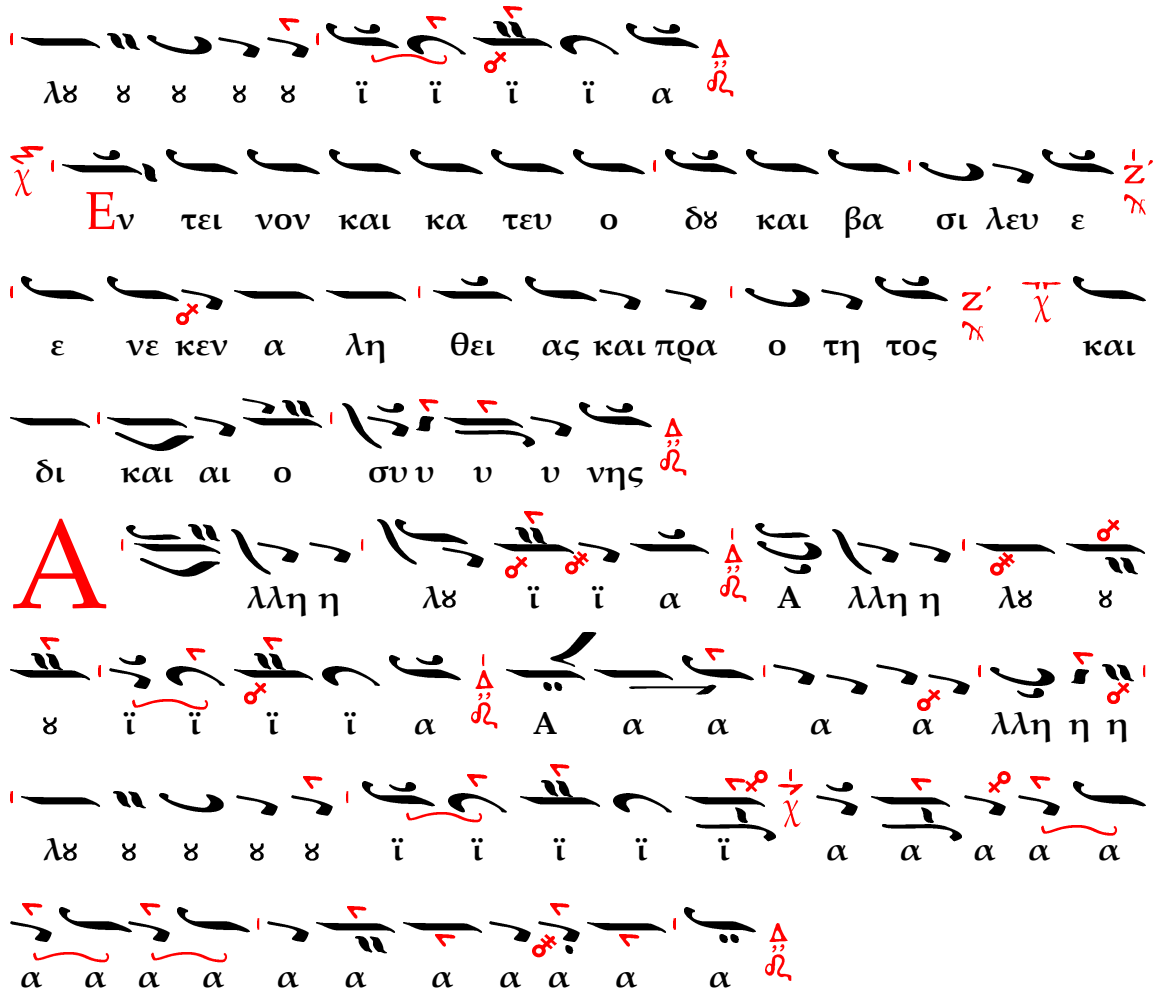
Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς μδ').

Ἦχος Δι

λλη η λθ ι ι α A λλη η λθ θ θ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η

Π ε ρι ζω σαι την ρομ φαι αν σθ ε πι τον μη ρον σθ δυ να τε τη ω ραι ο τη τι σθ και τω κα α α αλ λει ει ει ει σθ

λλη η λθ ι ι α A λλη η λθ θ θ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ἡ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (τ' 25-37).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήση. Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Ἱεριχώ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρείτης δὲ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραῦματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς

πανδοχείον και ἐπεμελήθη αὐτοῦ· και ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ και εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, και ὅτι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου και σὺ ποιεῖ ὁμοίως.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῇ Τετάρτῃ.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

ι τα α α α α α α χε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρθ ς
 ς ς ς ς βι ιμ μν υ υ στι ι ι ι ι μν στι
 κω ω ω ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ζο ει κο νι ζον τε ε ε ε ε ε
 ες και αι αι αι αι αι αι τη η η η η
 η η η η ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι
 ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α α

Δι
α α α α α α α α α α α α α τρι α α

Πα
δι ι ι ι ι ι ι ι τον τρι ι σα α α α α α

Πα
α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Κε
ι ι ι ι ι ι ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο

Μ
ον προ σα α α α α α α υ μνον προ ο ο σα α

α α α α α α α α α α α α α δο ο ο

Πα
υ μνο ον προ σα α δο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε

Δι
ες πα σα αν τη ην βι ω ω τι ι κη η η η η η

Πα
ην απο θω ω ω ω με θα με ε ε ε

Δι
ε ε ρι μνα α α α α α α αν

Ω
ς τον Βα σι ι λε ε ε χε ε ε χε ε ε

ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Πα
χε ε ε ε βα α σι λε ε α α α α α α

Δι
α των ο ο ο ο λων υ υ υ υ υ πο δε ε

Θ
ξο ο ο ο ο με ε ε νοι οι

Τ
αι αι αις α α α γγε ε ε ε ε λι ι

ι ι ι ι ι ι ι α γγε λι και αι αι αι αι
 αι αις α ο ρα α α α α τω ως δο ρυ
 φο ο ρυ υ υ υ με νον τα α α α α ξε ε ε
 ε ε ε ε τα α ξε σι ι ι ι ι ι ι ιν Α λλη η
 λυ υ υ ι ι ι α α α α α α α α α α
 α α α α α α

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

K υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

K υ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

K υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

K υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρα σχυ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχυ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

και ἄλλως:

Σ οι Κυ ρι ι ι ε ε ε

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υ υς μϑ Κυ ρι ο ος ςε ρε ε ω ω

μα α α μϑ και κα τα φυ γη η μϑ και

ρϑ υ ςη ης μϑ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνε ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο

ϑ ϑ ϑ σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον

Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι
νε ε ε σε ε ως
Κ αι με τα τσ πνε ευ μα το ο ο ος σθ
Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον
Α ξι ον και δι ι και αι ον *καὶ ἄλλως*
Α α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος
Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης σα ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
 ςοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε
 νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν
 να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι ςοις

A α α α μη η η η ην

A α α α α α α μη η ην

Σ ε υ μν ς ς ς μεν σε Ευ λο

γ ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι ς ς μεν

Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα

α σα ο Θε ο ος η η μων

Ἔτονίσθησαν ἰζ' Ἰουλίου , βια , ἀντεγράφησαν κζ' Ὀκτ. , βιβ' . I.A.

A γα α πη η η η σω σε ε Κυ υ υ

ρι ε η ι ι σχυ υ υς μ ς ς ς

ς Κυ υ ρι ο ος ςε ε ρε ε ε ε ω ω

μα α α α α μ και αι κα τα α φυ υ

γη η η η μ και ρυ υ υ ςη η η ης

μϠ

(κζ´ Ὀκτ. , βιβ´)

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Δι ρ

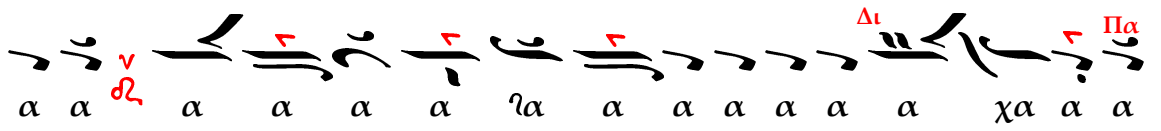
A ξι ι ον ε ε ςιν ω ως α α λη η η
θω ω ω ω ως μα κα α ρι ι ι
ζει ει ει ειν σε ε την Θε ε ο ο ο το ο ο
ο ο κον την α α ει μα α κα ρι ι ςον και αι
πα να α μω ω ω μη η η η το ο ο ο
ον και μη τε ε ε ε ε ε ε ρα α α τϠ
Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ η η η η μων την
τι ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα α αν των
Χε ρϠ Ϡ βι ι ι ι ι μ και αι ε εν δο
ξο τε ε ε ε ρα α α αν α συγ κρι ι ι
ι ι ι ι τω ω ως τω ω ω ων Σε ε ρα α α
φιμ την α δι ι α α φθο ο ο ο ρω ω
ω ω ως Θε ο ο ον Λο ο ο ο γον τε ε

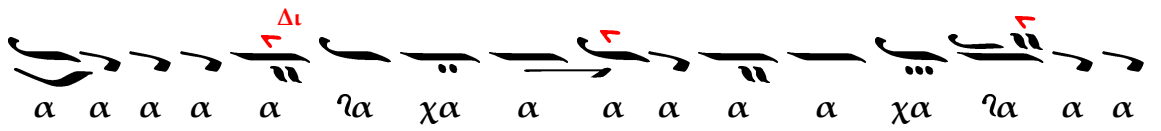
κϛ ϝ σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε
 ο το ο ο ο κο ο ο ον σε ε ε ε ε
 ε ε με ε γα λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε ε ε ε ε εν

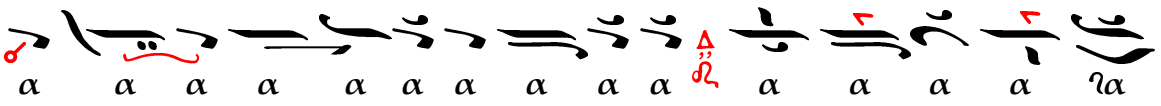
Ἐτονίσθη τῇ κγ' Φεβρ. , βι' . I.A.

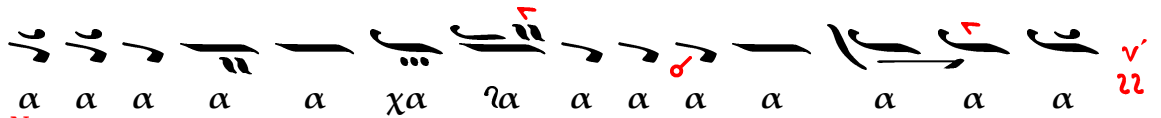
Μανουήλ Χρυσάφου τοῦ παλαιοῦ (ιε' αἰών).

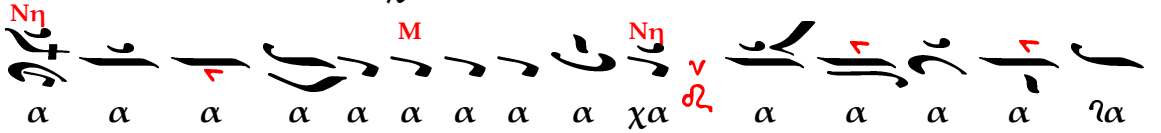
Ἦχος Δι
Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι νει ει
 ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει
 ει ει ει ει ει ει ει βϛ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει τει ει
 λιε ε ε ε ε το ον Κυ υ υ υ υ υ υ χυ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

α α α α α ρα α α α α α χα α α

α α α α α ρα χα α α α α α χα ρα α α

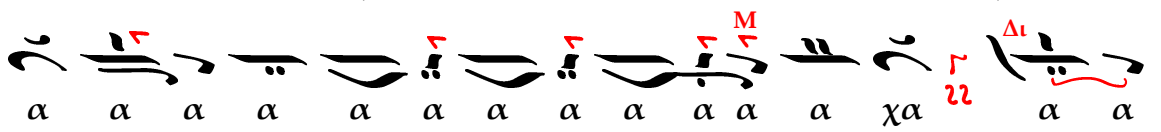

α α α α α α α α α α α α α α α ρα

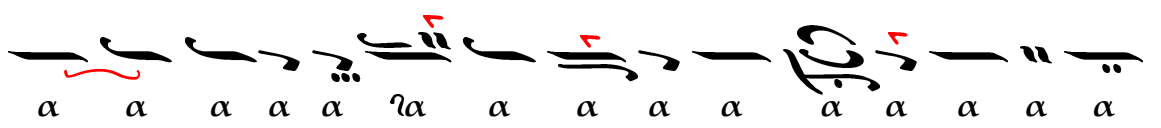

α α α α α χα ρα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α χα α α α α ρα

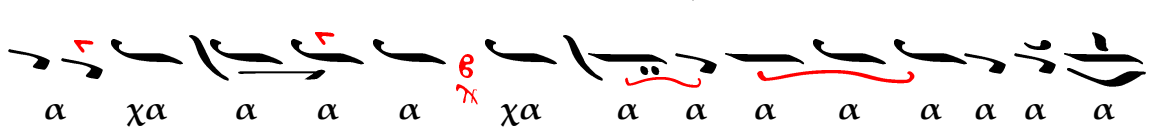

α α α α α β ς ς α α α α α α α α α

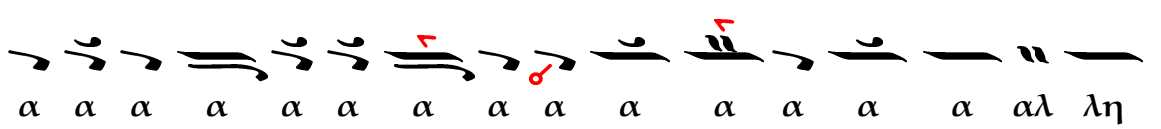

α α α χα α α α α α α α χα α

α α α α α α α α α α α α α χα α α

α α α α α ρα α α α α α α α α α α

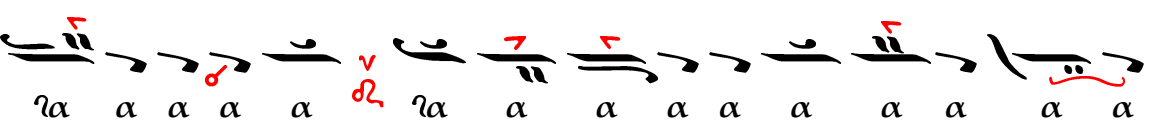

α α α α α α α α α α χα α α α α α α α α

α χα α α α χα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α λ λη

η η η η η η η η η η η η η η η η

η λ ς ς ς ς ι ι ι ι ι ι ι α α α

ρα α α α α ρα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α χα α α α

^{Δι}
 α α α α α ^{Δι} α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι
^Μ
 ι ι ι ι ι α α ρα α α α α α α α α
^{Βϝ}
 α α α α α χα α α α ^{Δι} βϝ ϝ ϝ ϝ ρϝ ϝ ϝ
^{Δι}
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ α α α α α α α α α
^{Πα}
 α α α α λλη λϝ ϝ ι ι α α α α α α α
^{Δι}
 α α α α α α α α α α α α α ^{Δι}

Ἦχος Δι-Θ

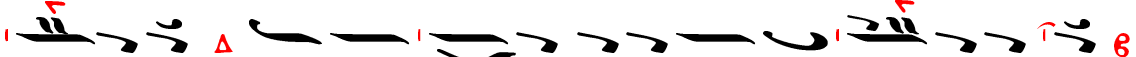
Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ^ε ευ ρο μεν πι ςι ν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝ ν
^ε ^χ ^{Δι}
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σϝ Κυ ρι ε ^ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
^{Δι} ^{Δι}
 ξαν σϝ ο τι η ξι ω σας η μας των α
^ε
 γι ων σϝ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

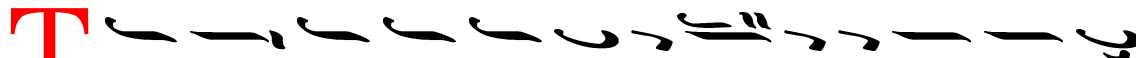
Ἦχος Δι-θ

E ι η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με

 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος

T ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη με

 ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ

 αι ω ω νο ο ος